

ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਸੈਂਟਰਲ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਬੈਂਕ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸਿਮਲਾ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 238 ਦੀ 1955

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI) - ਸੈਕਸ਼ਨ 10- ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ F.D. (ਸੀ.ਆਰ.) ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਆਰ. ਡਿਸ. ਨੰਬਰ 291- I.T./25, ਮਿਤੀ 25 ਅਗਸਤ, 1925, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 26 ਜੂਨ, 1927 ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ (ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਮੈਨੂਅਲ, 10ਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਭਾਗ II, ਸਫੇ 257-258) - ਸਹਿਕਾਰੀ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਖੰਡ ਅਤੇ ਮਿਆਰੀ ਕੱਪੜਾ- ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਕਮਾਈ ਹੋਈ ਆਮਦਨ- ਕੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੋਸਾਇਟੀ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਗੈਰ-ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਲਈ; ਪਰ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਚੌੜੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਦੂਸਰਾ। ਬੈਂਕ ਇੱਕ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਹਿਕਾਰੀ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖੰਡ ਅਤੇ ਮਿਆਰੀ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਸੌਦੇ ਤੋਂ ਕਮਾਇਆ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਉਪਰੋਕਤ-ਸੂਚਨਾ ਅਧੀਨ ਆਮਦਨ ਕਰ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੈ।

ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਸੈਂਟਰਲ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਟਿਡ, ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1)1 ਉਲਟਾ।

ਚੀਵਾਨੀ ਹਵਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 27 ਮਈ, 1953 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਪੀਲ। 1952 ਦਾ 3 ਨੰ.

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ: ਮੈ. ਦੇਵਾ ਸਿੰਘ ਰੰਧਾਵਾ ਅਤੇ ਕੇ ਐਲ ਮਹਿਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ: ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ.ਸੀ. ਸੇਤਲਵਾੜ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਐਨ. ਰਾਜਗੋਪਾਲ ਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ (ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ. ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ)।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਫੈਸਲਾ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

ਹਿਦਾਇਤੁੱਲਾ, ਜੇ.—ਇਹ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ s.66A(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ।

ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਸੈਂਟਰਲ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਟਿਡ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸ਼ਿਮਲਾ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਹੈ। 1948-49 ਅਤੇ 1949-50 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਲਈ, ਇਨਕਮਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਆਮਦਨੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜੋ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖੰਡ, ਕੱਪੜਾ, ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ, ਆਦਿ ਦੇ ਵਪਾਰ ਤੋਂ ਮੁਨਾਫੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਨੂੰ 28 ਸਤੰਬਰ, 1954 ਦੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਸੌਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 60, ਪਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ, ਅਗਲੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ ਬ੍ਰਾਂਚ ਨੇ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ S ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ 66(1):-

“ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਬੈਂਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਖੰਡ ਅਤੇ ਮਿਆਰੀ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਵਪਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਕਮਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਐਫ.ਡੀ. ਦੀ ਆਈਟਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਹੈ। (ਸੀ. ਆਰ.) ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਆਰ. ਡਿਸ. ਨੰ: 291-1. T. /25, ਮਿਤੀ 25 ਅਗਸਤ, 1925, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ (ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਮੈਨੂਅਲ, 10ਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਭਾਗ II, ਪੰਨਾ 257-258)?”

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਮੰਨਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਪੀਲ।

ਇਹ ਹਰ ਪਾਸੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਵਪਾਰ ਤੋਂ ਮੁਨਾਫਾ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਮੁਨਾਫੇ ਕਿਸ ਮਾਤਰਾ ਅਤੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਛੋਟਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੋਟ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

“ਆਮਦਨ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਪਰ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਸੁਪਰ-ਟੈਕਸ ਦੇਵਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਹੈ:

ਆਮਦਨ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਪਰ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ:-

(1) _____

(2) ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ', 1912 (1912 ਦਾ II), ਬੰਬੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1925 (1912 ਦਾ II), ਬੰਬਈ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਵਿੱਚ ਸਨੀਕੱਟਾ ਸਾਲਟਾਊਨਰਜ਼ ਸੁਸਾਇਟੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹਨ। 1925 ਦਾ ਬੰਬੇ ਐਕਟ VII),

ਬਰਮਾ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਐਕਟ, 1927 (1927 ਦਾ ਬਰਮਾ ਐਕਟ VI) ਜਾਂ ਮਦਰਾਸ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਐਕਟ, 1932 (1932 ਦਾ ਮਦਰਾਸ ਐਕਟ VI), ਜਾਂ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਅਜਿਹੇ ਲਾਭਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਾਜ ਦੇ ਮੈਂਬਰ।

ਵਿਆਖਿਆ. ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਮਦਨ, ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਜਾਂ ਲਾਭ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ:-

(i) ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੁਦਰਤ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼, ਜਾਂ (ਬੀ) ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ;

(ii) ਲਾਭਅੰਸ਼, ਜਾਂ

(iii) ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ 'ਹੋਰ ਸਰੋਤ'।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਕਮਾਇਆ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਉੱਦਮ ਵਿੱਚ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਬਾਹਰੀ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪੈਰਾ. ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ 2 ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਹ ਆਮਦਨੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਆਈਟਮ (iii) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ "ਹੋਰ ਸਰੋਤਾਂ" ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਪੈਰਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਨ। (2), ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਸਨ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਪੈਰਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। 2, ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਤੀਜੀ ਆਈਟਮ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਹੋਰ ਸਰੋਤਾਂ" ਵਿੱਚ s ਦੀ ਸਕੀਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ। ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ 6, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਮੁਨਾਫ਼ੇ, s ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਜਿੱਠੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੇ 10. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੋਟਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੈਰਾ. 2 ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ, ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੋਂ ਕੀਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਹਰਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਜੋੜ ਕੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਦੂਜੇ ਪੈਰਾ ਨੇ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਸੀਮਤ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ. 2 ਸੋਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਸਵਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਹੈ। ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਦੇ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪੈਰਾ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੇ ਲਾਭ"। ਇਹ ਸ਼ਬਦ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1912 ਦੇ ਚਾਰ ਕੇਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ।

ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੋਸਾਇਟੀ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਵਪਾਰ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਗੈਰ-ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ; ਪਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਆਪਕ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਹੋਰ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੋਸਾਇਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਨੂੰ "ਹੋਰ ਸਰੋਤਾਂ" ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਐੱਸ. ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ 12 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਥਿਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ" ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਚੌੜੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਸਿਰਫ਼ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਵਪਾਰ ਤੋਂ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਹਨ।

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੋਸਾਇਟੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਵਪਾਰਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਇਸ ਗੁਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੇ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਐਕਟ ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਇਰਾਦਾ, ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਤੋਂ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਮਦਰਾਸ ਸੈਂਟਰਲ ਅਰਬਨ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1), ਮਦਰਾਸ ਪ੍ਰੋਵਿਡੈਂਸੀਅਲ ਕੇ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (2) ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨਕਮਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬਰਮਾ ਬਨਾਮ ਬੰਗਾਲੀ ਅਰਬਨ ਕੇ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਸੋਸਾਇਟੀ, ਲਿਮਿਟਡ (3), ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਕੇਸ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਪੈਸਿਆਂ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਵਿਆਜ ਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਸੋਸਾਇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦਾ 40 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਵਪਾਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂਬਰ। ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਛੋਟ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਕਿ 'ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਲਾਭ

ਨਹੀਂ ਕਮਾ ਸਕਦਾ', ਅਤੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕਹੀਏ ਤਾਂ, ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਮੁਨਾਫੇ ਜੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਜੋੜ ਦੁਆਰਾ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਆਖਿਆ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ s ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨੀ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ 6 ਜਿੱਥੇ ਵਪਾਰਕ ਮੁਨਾਫੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਹਨ, s ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 10. ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਆਮਦਨ ਦੇ ਹੋਰ ਸਿਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸਿਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਹੋਰ ਸਰੋਤਾਂ" ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹਨ। ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਆਮ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਸਿੱਟਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਨੈਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਪੈਰਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਸੀ। ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਜੋੜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਬਦ "ਮੁਨਾਫੇ" ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਜੋੜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ, ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਵਪਾਰ ਤੋਂ ਲਾਭ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਆਮਦਨੀ ਜੋ ਵਪਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਨੈਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਘੱਟ ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਸੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਖਪਤਕਾਰ ਵਿਚਕਾਰ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਵਪਾਰਕ ਸੰਚਾਲਨ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇ। ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ ਦੇ 31.

ਇਹ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇੱਥੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਇਹ ਵਿਸਥਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨੈਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁਨਾਫੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਛੋਟ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨਤ ਅੰਤਰੀਵ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕਥਿਤ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਨੈਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਨੈਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਮਹਾਸਭਾ

ਸੁਧਾਂਸੂ ਕੁਮਾਰ ਦਾਸ, ਐੱਮ. ਰਿਦਾਇਤੁੱਲਾ ਅਤੇ ਜੇ.ਸੀ. ਸ਼ਾਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ।

M/s . ਜ਼ੋਰਾਸਟਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਆਦਿ - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1958 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 30. 1960

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI) - ਸੈਕਸ਼ਨ 66(4)-ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ- ਉਹ ਕਦੋਂ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ:-

"ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ' ਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਅਤੇ ਲਾਭ ਟੈਕਸਯੋਗ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ? "

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(4) ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਪੂਰਕ ਬਿਆਨ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ:-

" ਇਹ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ! ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਚੈੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਨੂੰ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਨੇ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਕੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਪਲੀਮੈਂਟਲ ਬਿਆਨ ਮੰਗਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਨਵੇਂ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਇਤਫਾਕਿਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਪੂਰਕ ਬਿਆਨ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਲੱਭੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸਬੂਤ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਰੇਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਪਸ਼ਟ ਜਾਂ ਸੰਕੇਤ, ਕਿ ਬਿੱਲਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਚੈੱਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਸਪਲੀਮੈਂਟਲ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਮੰਗਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਪਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਖੋਜ ਨੂੰ ਆਪਣੇ

ਆਪ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਏ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤਾਜ਼ਾ ਸਬੂਤ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ।

ਕੇਸ- ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।

1953 ਦੇ ਸਿਵਲ ਹਵਾਲਾ ਨੰਬਰ 3 ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 24 ਮਾਰਚ, 1955 ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ: ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ। ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ: ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਐਨ. ਰਾਜਗੋਪਾਲ ਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਸੀਨੀਅਰ 'ਐਡਵੋਕੇਟ (ਸ੍ਰੀ ਡੀ. ਗੁਪਤਾ* ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ)।

ਨਿਰਣਾ:

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

ਹਿਦਾਇਤੁੱਲਾ ਜੇ.- ਇਹ ਅਪੀਲ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ, ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 24 ਮਾਰਚ, 1955 ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਐੱਸ. ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ 66(4), ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਕੇਸ ਦਾ ਪੂਰਕ ਬਿਆਨ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਇਸ ਸਵਾਲ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਪਲੀਮੈਂਟਲ ਬਿਆਨ ਮੰਗਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ।

ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ, ਮੈਸਰਜ਼ ਐਸ. ਜ਼ੋਰਾਸਟਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਜੈਪੁਰ, ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਭਾਈਵਾਲ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਭਾਈਵਾਲੀ ਜੂਨ, 1940 ਵਿੱਚ ਕੰਬਲ, ਫੀਲਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਨੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਬਣਾਈ ਸੀ। 16 ਮਾਰਚ, 1944 ਨੂੰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾ ਇੱਕ ਡੀਡ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1942-43 ਵਿੱਚ, ਰੁ. 10,80,658-0-0 ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1943-44 ਵਿੱਚ, ਰੁ. 17,45,336-0-0 ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ, ਠੇਕੇਦਾਰ ਦੇ ਸਰਕਲ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਆਮਦਨ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜੈਪੁਰ, ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਚੈਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਜੈਪੁਰ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਬੈਂਕਰਾਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਆਮਦਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜੈਪੁਰ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਫਿਰ s66(1) ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ 10 ਦਸੰਬਰ, 1952 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ:

"ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਅਤੇ ਲਾਭ ਟੈਕਸਯੋਗ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ?"

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ:

"ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਬੰਬੇ ਬ੍ਰਾਂਚ 'ਤੇ ਖਿੱਚੇ ਗਏ ਚੈੱਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਚੈੱਕ ਜੈਪੁਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ।"

ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਧਾਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ:

21. ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ:-ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਟੋਰਾਂ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਲਈ ਖਰੀਦਦਾਰ ਅਤੇ ਠੇਕੇਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਭੁਗਤਾਨ ਚੀਫ ਆਡੀਟਰ, ਭਾਰਤੀ ਸਟੋਰ ਵਿਭਾਗ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ 'ਤੇ ਚੈੱਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਜੋ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਰਦੀ ਹੈ।"

ਰੈਫਰੈਂਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਿਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐੱਸ. ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ 66(4) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ,

"..... ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲਈ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਕੀ ਚੈੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਨੂੰ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕੀ ਨਿਰਦੇਸ਼, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਨੂੰ ਕੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗ".

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤਰੀਕਿਆਂ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਪੂਰਕ ਬਿਆਨ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਦ ਨਿਊ ਜਹਾਂਗੀਰ ਵਕੀਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਬੰਬਈ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੇਸ ਦਾ ਪੂਰਕ ਬਿਆਨ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਖੋੜਾ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਊ ਜਹਾਂਗੀਰ ਵਕੀਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੇਸ (1) ਅਤੇ ਜਗਦੀਸ਼ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (2) ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਏ ਗਏ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੇਸਵ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰ., ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1) ਵਿੱਚ, ਬੰਬਈ ਦੀ

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਪੂਰਕ ਬਿਆਨ ਮੰਗਿਆ, ਪਰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ 'ਤੇ ਚੈੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੰਡੀਅਨ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਗਰਾਰੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਚੈੱਕ ਦਿੱਤਾ, ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਏਜੰਟ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਚੈੱਕ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਖੇਤਰ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਸਰ ਸੇਭਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ (2) ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਉਗਰਾਰੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਚੈੱਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪੈਸੇ ਦੀ ਰਸੀਦ ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਬੈਂਕ ਨੇ ਚੈੱਕ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਸਥਿਤ ਸੀ।

ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਬੰਬੇ ਇਫ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਹਨ ਕਿਰਲੇਸਕਰ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (3) ਅਤੇ ਓਗਲੇ ਗਲਾਸ ਵਰਕਸ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (4)। ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਤਾ ਨੇ ਪੋਸਟ ਆਫਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ, ਸਿਰਫ ਚੈੱਕ ਦੀ ਪੋਸਟਿੰਗ ਪੋਸਟ ਆਫਿਸ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਤਾ ਦਾ ਏਜੰਟ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਚੈੱਕ ਦੀ ਰਕਮ ਵੀ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਸਥਾਨ ਜਿੱਥੇ ਚੈੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਰਲੇਸਕਰ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (3) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਚੈੱਕ ਦੀ ਪੋਸਟਿੰਗ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਚੈੱਕ ਦੀ ਰਸੀਦ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਤਾ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਚੈੱਕ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜੇ। ਓਗਲੇ ਗਲਾਸ ਵਰਕਸ ਕੇਸ (4) ਵਿੱਚ, ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਕੇਸ ਦਾ ਪੂਰਕ ਬਿਆਨ ਮੰਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਚੈੱਕ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀ. ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ, ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਰਸੀਦ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਚੈੱਕ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਪੈਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਚੈੱਕ ਦੁਆਰਾ ਰਕਮ "ਵਾਪਸੀ" ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚਨਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਤਾ ਦੇ ਏਜੰਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਡਾਕਘਰ ਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਸੀ: ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਬਨਾਮ ਓਗਲੇ ਗਲਾਸ ਵਰਕਸ ਲਿਮਿਟੇਡ (1) ਅਤੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਕਿਰਲੇਸਕਰ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ (2)। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਜਗਦੀਸ਼ ਮਿਲਜ਼ ਕੇਸ (3) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸੀ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਚੈੱਕ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੈੱਕ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰੀ ਤਸੱਲੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਨਾਲ ਓਗਲੇ ਗਲਾਸ ਵਰਕਸ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁੱਕਵੀਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਜਗਦੀਸ਼ ਮਿਲਜ਼ ਕੇਸ (3) ਅਤੇ ਨਿਊ ਜਹਾਂਗੀਰ ਵਕੀਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੇਸ (4) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸੇ ਦਿਨ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਨਿਵਾਸੀ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ

ਪਿਆ ਜੇ, ਹਰ ਸਮੇਂ, ਭਾਰਤੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਭਾਵਨਗਰ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਚੈੱਕ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਭਾਵਨਗਰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਚੈੱਕ ਭਾਵਨਗਰ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੈਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨਕਦੀ ਹੋਣ ਤੱਕ, ਆਮਦਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਕਦੀ ਦੀ ਰਸੀਦ। ਆਮਦਨ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਵਨਗਰ ਵਿਖੇ ਜੇ ਚੈੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਹ ਆਮਦਨ ਵੀ ਉਥੇ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਿਆਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਿਰਲੋਸਕਰ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਕੇਸ (5) ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬੰਬਈ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਜੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਸਥਿਤ ਮਿੱਲ ਦੇ ਬੈਂਕਰਾਂ ਨੇ ਰਕਮ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿੱਲ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਚੈੱਕਾਂ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ. ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਮਿੱਲਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੈੱਕਾਂ ਨੂੰ ਭਾਵਨਗਰ ਤੱਕ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੇਸ ਦੇ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਸਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਸਾਰੇ ਪਦਾਰਥਕ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਮਾਲੀਆ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਕੋ ਇਕ ਅਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਰਕਮਾਂ ਵਪਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕਾਂ 'ਤੇ ਖਿੱਚੇ ਗਏ ਚੈੱਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਆਖਿਰਕਾਰ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਕਦ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇਹ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਭਾਵਨਗਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਚੈੱਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭਾਵਨਗਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ।"

ਓਗਲੇ ਗਲਾਸ ਵਰਕਸ ਕੇਸ (1) ਅਤੇ ਕਿਰਲੋਸਕਰ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਕੇਸ (2) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਚੈੱਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਫਰਕ ਪੈ ਗਿਆ ਸੀ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕੇਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਜਾਂ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਉਹ ਪਹਿਲੂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ' ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਭਾਵਨਗਰ ਵਿਖੇ ਚੈੱਕਾਂ ਦੀ ਰਸੀਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਕੀ ਚੈੱਕ ਮਿੱਲਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ, ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਕੀ ਭਾਵਨਗਰ ਵਿੱਚ ਚੈੱਕਾਂ ਦੀ ਰਸੀਦ ਭਾਵਨਗਰ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਰਸੀਦ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ? "

ਫਰੇਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਨੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਨੁਕਤਾ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕੇਸ *ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਰਲੋਸਕਰ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ (2) ਅਤੇ ਓਗਲੇ

ਗਲਾਸ ਵਰਕਸ (1) ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਨਾ ਚਾਹਿਆ। ਇਸ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਪੂਰਕ ਬਿਆਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਵੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ:

"ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ' ਤੇ ਕਿ ਭਾਵਨਗਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਚੈਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਚੈੱਕਾਂ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਹਿੱਸਾ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਿਸਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਰਕਮਾਂ ਜੋ ਵਿਸ਼ਾ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੈੱਕਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਭਾਵਨਗਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਬਿੰਦੂ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨਵੇਂ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ:

"ਪਰ ਅਸੀਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜੇ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਹਵਾਲਾ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕੀਏ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 66 (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਸਾਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਹੋਰ ਤੱਥ ਦੱਸਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕੀਏ।"

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐੱਸ. ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ 66(4)। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਜੇਕਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸਲ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਤੈਅ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਾਮਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਪਰ s. 66(4) ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਵਾਂ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਬਣਾਵੇ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਸ ਨਵੇਂ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨਵੇਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 66(1) ਅਧੀਨ ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।) ਜਾਂ ਐੱਸ. 66(2) ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।"

ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਪਾਏ ਗਏ ਤੱਥ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੇਸ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਐੱਸ. 66(4), ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਸਲਾਹਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀਮਤ ਸੀ (a) ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ

ਦੁਆਰਾ ਪਾਏ ਗਏ ਅਤੇ (b) ਸਵਾਲ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨਵੇਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਨਵੀਂ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਉਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਕਰਕੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸਿਰਫ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ:

"ਕੀ ਭਾਵਨਗਰ ਵਿਖੇ ਚੈਕਾਂ ਦੀ ਰਸੀਦ ਭਾਵਨਗਰ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਰਸੀਦ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ?",

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀ ਸੀ:

"ਕੀ ਬੇਨਤੀਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ ਚੈਕਾਂ ਦੀ ਪੋਸਟਿੰਗ ਜਾਂ ਭਾਵ, ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਰਸੀਦ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ?"

ਇਹ ਦੋ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਸਵਾਲ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ-ਕੋਰਟ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨਵੇਂ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਮੰਗ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਜਹਾਂਗੀਰ ਵਕੀਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਤਜਵੀਜ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਸੁਮਬੇਨ ਡੀ. ਮਹਾਦੇਵੀਆ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਬੰਬੇ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (2) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:

"ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੀ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਥੋੜ੍ਹੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਬੜੇਦਾ ਪਰ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਉਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਹੀਂ ਛੂਹਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਛੂਹਿਆ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਨਤੀਜਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ, ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਹਨ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਸਿਰਫ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕੋ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਾਰੇ ਪਹੁੰਚਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਸਵਾਲ ਅਜੇ ਵੀ ਉਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਨਵੇਂ ਨੁਕਤੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਟੁੱਟ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸਦਾ ਇਕ ਇਤਫਾਕਿਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਪੂਰਕ ਬਿਆਨ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਲੱਭੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸਬੂਤ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਓਗਲੇ ਗਲਾਸ ਵਰਕਸ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ, ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਹਾਂਗੀਰ ਵਕੀਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੇਸ (2) ਵਾਂਗ ਹੀ ਪੂਰਕ ਬਿਆਨ ਮੰਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਵੇਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਏ ਗਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਹਾਂਗੀਰ ਵਕੀਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਇੱਥੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਵਾਲ ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤਰੀਕਿਆਂ 'ਤੇ ਪੂਰਕ ਬਿਆਨ ਲਈ ਕੇਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਇਸ ਕੇਸ ਅਤੇ ਓਗਲੇ ਗਲਾਸ ਵਰਕਸ ਕੇਸ (3) ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਜਹਾਂਗੀਰ ਵਕੀਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੇਸ (2) ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ। ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਲ ਬਹੁਤ ਚੌੜਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਜਹਾਂਗੀਰ ਵਕੀਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੇਸ "ਕੀ ਭਾਵਨਗਰ ਵਿੱਚ ਚੈਕਾਂ ਦੀ ਰਸੀਦ ਭਾਵਨਗਰ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਰਸੀਦ ਸੀ?"

ਓਗਲੇ ਗਲਾਸ ਵਰਕਸ ਕੇਸ "ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ, ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਲਾਭ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(1)(ਏ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ?"

ਇਹ ਕੇਸ "ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਲਾਭ ਟੈਕਸਯੋਗ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ?"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਪਸ਼ਟ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ, ਕਿ ਬਿੱਲਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਚੈਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਓਗਲੇ ਗਲਾਸ ਵਰਕਸ ਕੇਸ (2) ਜਾਂ ਜਗਦੀਸ਼ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੇਸ (3) ਵਿੱਚ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੀਮਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਈ

ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ 66(4)। ਇਹ ਸਵਾਲ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਵਿਕਲਪਕ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬਿੱਲਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨੂੰ ਚੈੱਕ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ, ਸਪਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਡਾਕਖਾਨਾ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦਾ ਏਜੰਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਟੈਕਸਯੋਗ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਚੈੱਕ ਪੇਸਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੂਜੀ ਸੀਮਾ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਐੱਸ. 66(4), ਭਾਵ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਪਾਏ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ,

"..... ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਵੇ ਕਿ ਕੀ ਚੈੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਨੂੰ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕੀ ਨਿਰਦੇਸ਼, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਨੂੰ ਕੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ? ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗ।"

ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਹਾਂਗੀਰ ਵਕੀਲ ਮਿਲਜ਼ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਖੋਜ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਏ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਬਿਹਤਰ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰਹਿ ਕੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ; ਪਰ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਦਲੇਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਦਿਸ਼ਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ, ਹੁਣ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਹਾਂਗੀਰ ਵਕੀਲ ਮਿਲਜ਼ ਕੇਸ (1), ਨੇ ਨਵੇਂ ਸਬੂਤ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਜਹਾਂਗੀਰ ਵਕੀਲ ਮਿਲਜ਼ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।